PERKINS LIBRARY

Duke University

Rare Books

VITA

B. IOANNIS CHISII SENENSIS

Ordinis Erem. Sancti P. Augustini

ALEXANDRI VII. PONT. MAX. GENTILIS.

Per Reuerendissimum P.

FR. RAIMVNDVM CAPISVCCVM

S. A. Pal. Magistrum Ord. Præd. Romæ nuper aucta, illustrata, ac typis edita, & iuxta eius oratorium calamum,

A F. NICEPHORO SEBASTO, MELISSENO Sac. Theol. Magistro Ord. Eremitarum S. P. Augustini, Acad. Otioso Neapolitano, poetico delineata.

ROMÆ,

Typis Francisci Caballi. 1656.

Superiorum permissu.

Imprimatur:

Si videbitur Reuerendiſſ. S. P. Ap. Mag.

M. A. Epiſcopus Hierapolitanus Viceſger.

Imprimatur.

F. Raimundus Capiſuccus Ord. Præd. S. A. P. Magiſter.

E
RBR
C243V

B. IOANNES CHISIVS
Senen. Ord. er. S. Auguſtini,

Cæleſtes inter radios ita CHISIVS *errat,*
Vt ſolo vilem corpore verrat humum.
Et nonne in terris potuit dici Angelus, orbes
Sic inter Superos, qui propè ſemper erat?

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Duke University Libraries

http://www.archive.org/details/vitabieannischis00capi

S. D. N.

ALEXANDRO VII.

PONT. OPT. MAX.

INdecens erat profectò (Beatissime Pater) sanctos Tuos deosculaturum pedes, sine aliquo redhostimento accedere; exiguum sanè munus ALEXANDRO foret vnius Orbis donum; id autem cuiusque Religiosi viribus impar. Itaque tenuis voti mei operæpretium ratus, digniùs nihil Tibi me oblaturum credidi, quàm Beati Gētilis Tui IOANNIS CHISII Vitam, poetico prodromam calamo, depictam; qui non immeritò virtutum, & monasticæ perfectionis exemplar absolutissimum, & priscis Thebaidos Anachoretis à multis copiosè, à nullo satis celebratur,

non abſimilis. CHISIORVM ſtemmati tantum debetur decus, vt quod innumeros penè toga, ſagoquè inſignes protulerat Heroes, Beati viri ſanctitate totum Terrarum orbem, Tibiquè deuotam præſertim Auguſtini familiam, virtutum omnium ſplendore ad immortalitatis gloriam illuſtraret. Hinc innata Sanctitati Tuæ pia grati erga Auguſtinianos animi voluntas, quæ in fauſtis Pontificatus Tui primordijs liberali manu, in Deiparæ Virginis de Populo reſtauratione cunctis effulſit, vbi illuſtres, ac deuoti CHISII agnati Tui terrenarum exuuiarum quietem ſibi elegerunt, nec minus Iliceti, quàm Senis in Auguſtinianorum Templis dignum ſibi tumulum ſtatuerunt, & perennem. Sed maior animus ſupereſt, qui in Beati Thomæ Villanouani Apotheoſi innotuit; id nedum Chriſtianus orbis, verùm & Auguſtiniana Religio, Hiſpani omnes, immo & Sereniſſimus PHILIPPVS IV. Regum pijſſimus ſperant, vota, precesquè ingeminant. Hic etiam de D. ANGELA CHISIA Sanctimoniali, Ordinis noſtri ornamento, & B. IOANNIS huius Nepte

inſi-

insignem heroicarum virtutum periodum adderem, ni vererer, in vtriusque encomia effusior, & in Tua, Religiosum Tuæ Sanctitatis animum, ac modestas aures offendere; satis famigeratum est CHISIORVM nomen apud Italos, satis, superque à Paullo Iouio, Petro Bembo, Iulio Cæsare Scaligero, Petro Aretino, Hieronymo Borgio Episcopo Massæ Lubren. Ferdinando Furstenbergio, Ioanne Baptista Masculo nostri æui, Horatio, Scriptoribusquè clarissimis alijs celebratum, vt meo calamo non indigeat; hinc manum è tabula.

Romæ ex Augustiniano Asceterio, Kalen. Maias, Anno sal. reparatæ 1656.

Sanctitatis Tuæ

Humillimus seruus

M. F. Nicephorus Sebastus Melissenus
Ord. Erem. S. P. Aug.

AD
ALEXANDRVM VII.
PONT. MAX.

De Priſcis eius, & illuſtribus genethliaci ſtemmatis titulis, & promiſcuis Vrbis cum Beato IOANNE CHISIO, eius affini plauſibus.

EPIGRAMMA.

SEnenſi veneranda ſolo Gens CHISIA fulget,
Quam priſcæ decorant nobilitatis Aui.
Ardingheſca olim, & Comitum inſignita coronis
Floruit, hinc armis, hinc ditione potens.
Illa ſuos dedit Heroes clarescere Mundo,
Quos longa in ſerie ſæcula ſera canent.
Plaudit ALEXANDRO, & præclaro Roma Ioanni,
Et geminum in Cælo nomen, & Orbe colit.

Ad

Ad eundem.

De Restauratione Templi S. MARIAE de Populo Ord. Erem. S. P. AVGVSTINI; in quo eius gentilitium Sacellum per AVGVSTINVM CHISIVM extructum emicat.

EPIGRAMMA.

HIc vbi de Populo veneraris Virginis Aedem,
Nux fuerat, sub qua busta Neronis erant.
Hic Stygis vrbanas vexabant agmina gentes,
Paschasius, cæsa sed nuce, monstra fugat.
At modo ne desit grata spatiantibus vmbra,
Arbor; ALEXANDRI Quercus amica vret.
Sanctaquè bisseno exsurgunt fundamina Monte,
Queis sacer æterno sydere fulget apex.

QVi hæc, pluraq. alia de hoc nobilissimo Templo scire auet, adeat, & legat AMBROSIVM LANDVCCIVM Sacrarij Apostolici Ptæfectum, Episcopum Porphyrien, ALEXANDRI VII. Pont. Max. Sacelli Assistentem, in Origine Templi S. MARIÆ de Populo de Vrbe, Italico idiomate conscripta, & Romæ in lucē emissa, quod equidem Templum pia, & stricta Religionis obseruantia à Patribus illius Ascetcrij colitur, quorum Religiosus, & indefessus animus à primæuo instituti feruore ad hæc vsq. tempora viget, vigebitq.

Ad eundem.

De Theſibus nuper Senis egregiè defenſis, eiusquè nomini dicatis à FLAVIO CHISIO Fratris Nepote; pro vtriuſque Iuris laurea conſequenda.

EPIGRAMMA.

SI fugiens exul terras Aſtræa reliquit,
E ſuperis iterum iam rediuiua venit.
Quis valuit victam deſertum cogere ad Orbem,
Quam (FLAVI) poterat cogere nemo; vales?
Symbola laurus erit, quam Senis inclyta virtus,
Et Patriæ nuper Pallas amica dedit.
Quam ſub ALEXANDRI ſacraſti nomine laurum,
In docta æternus fronte vireſcet apex.

Ad eundem;

De eius ànimo ALEXANDRO non impare, quo ad Vrbem nuper Sereniſſimam CHRISTINAM Suecorum Reginam excepit;

Cum alluſione ad vtriuſque inſignia, ex quibus Aurea Mundo ſæcula adueniſſe accinit.

EPIGRAMMA.

AVrea mutato redierunt ſæcla metallo,
Et fato Cælum nobiliore nitet.
Venit ALEXANDRI Cereris pro munere Quercus,
Biſſenoquè caput porrigit alta iugo.
Exornata nitens illuſtrat culmina ſydus,
Et ſacro fortes præbet ab axe faces.
Nil deſit; CHRISTINA ſuas expromit ariſtas,
Aurea, vt in Terris vndique ſæcla fluant.

S. P. Q. S.

IN publico Vrbis Conſiſtorio peregrinis hoſpitibus oſtendit depictam ad viuum effigiem BEATI IOANNIS CHISII, ciuis ſui cum perſpicua eius Sanctitate, & mirabili morte magnifico Elogio æternitati conſecratam. Vt videre eſt apud *Capiſuccum in eiuſdem Beati Vita pag.* 110. Quod etiam poſteris commendauit *Frater Philippus Elich* Sacræ Theologiæ profeſſor, nomine prouinciæ Belgicæ, quando ſub alia eius imagine nuper ad Vrbem tranſmiſſa, & ALEXANDRO VII. Pont. Max. dicata elegantiſſimum hoc adiecit Elogium:

BEATVS IOANNES CHISIVS A MACIARETO, *Ordinis Eremitarum ſancti Patris Auguſtini, Vitæ ſanctimonia, & generis ſplendore clariſſimus, aſſidua mortis meditatione rerum humanarum contemptor, per cilicia, flagella, imm a neſquè alias corporis caſtigationes patienti Chriſto confixus Cruci, humilit atis, patientiæ, obedientiæ viuum exemplar. Obijt Senis, anno à Chriſto nato M. CCC. LXIII. Poſt ſex menſes ab obitu integer repertus.*

VITA

VITA
B. IOANNIS CHISII SENEN.

Ordinis Eremitarum S. Patris AVGVSTINI,

ALEXANDRI VII. Pont. Max. Gentilis.

SACRAE ILICITANAE, & Vallisasprensis Eremi origo.

I.

ILicis Ansani syluam tenuere Sodales
Primi, quem Senis Lysias ense necat.
Queis Mediolani Augustinus fonte renatus,
Ad nemus occurrens dogmata sacra dedit.
Post rigidam lustrat Vallisasprensis Eremum,
Cui primæ Blasius struxerat Ædis opus.
Hìc Augustini est vestigia sancta secutus,
Hoc meruit superas dignus adire domos.
Vtraque post Chisium Cælo produxit Eremus,
Vtraque, quo longum nomen Eremus habet.

DE gemina ista Eremo virorum semper, ex quo coli cœpta, non doctrina modo, sed & sanctitate celebrium lõgè feraciſſima, vide *Mart. V. sermone ad Fratres Augusſt. de Translat. S. Monicæ, Aegidium nostrum Card. Viterb. in Paneg. Ilicitano apud Bonsig. pag.* 10. *Franc. Rap. Limæ spirit. pag.* 32. *par.* 2. *& Iugurtam Tomas. par.* 1. *Hist. Sen. pag.* 5. de qua etiam geminam habes descriptionem, alteram vincta, alteram soluta delineatam oratione ad Vallisasprensis Eremi Templum, quam Patres illius æui in grati animi

mi teſſeram poſuerunt, quarum prima, quæ ad illius atrium extat ob ſenij ſqualloremquædam in metris deleta, ac vetuſtatis rigorem abſumpta, nuper à VATE CHRISTIANORVM DIGNISSIMO in iuſtam carminum ſymmetriam redacta ſunt, & innouata, vt infra maioribus paullò characteribus notatum, inſpicies.

ADdebat Chriſti bis ſeptem luſtra trecentis,
Annis mendaces Roma peroſa Deos,
Sceptra Valentiniànus habebat COESARIS, ATQVE
Damaſus in Petri ſede locatus erat.
Cum Sanctum hoc Blaſius deſertæ cultor Eremi,
Diue Tibi Antoni ſponte dicauit opus.
ANNO SVB TALI, dum Principe lætus vtroque,
Per quartum Nonas Maias agebat iter.
Id pius Antiſtes Donatus RITE ſacrauit,
Vt purA hic Sanctus POSSET IN AEDE COLI.

BEATI IOANNIS
Patria, & natales.

II

SPlendida conſpicuum terris dat Sena Ioannem;
Quæ Tuſcas Vrbes nobilitate præit.
Nec minus inſignes ſortitur in Vrbe Parentes,
Illuſtres armis, conſpicuosquè toga.
Queis Maciareti ditio per ſæcula nomen,
Æternumquè dedit poſtera Fama decus.

MAciaretum Caſtrum eſt, olim CHISIORVM ditioni ſubiectum, vbi CHISII inhabitare conſueuerant, vt & ceteri nobilitate pares in Caſtris ſuis, antequam in potentioris Reip. formam Senas ſeſe redigerent; cui etiam dominio pleraque annexa fuiſſe oppida, & fanum poſtea Herculis adiunctũ, populi illius annales teſtantur. Nec ſolum Caſtris potẽtes extitere, ſed etiam domi, foriſquè illuſtres, & quod nobiliori elogio dignum, Summis Eccleſiæ Hierarchis ſemper inter paucos cari, ac præcipuè Iulio II. eiquè quàm *Sigiſmundus Chiſius* in pretio fuerit, ex adiecto eius monumento, quod Romæ extat in CHISIORVM Sacello ad Templum S. Mariæ de Populo, liquidò videre eſt.

Sigismundo Chiſio,
Equo Com.
A Iulio II. P. M. in Gentem
Roueream cooptato,
Marius, & Auguſtus Chiſij,
Proauo B. M. Ob. anno D. CIↃIↃXXVI.

Hic in medium proferrem *Auguſtinum Chiſium* Sacelli Fundatorem, ac de eius animo verè Baſilico dicerem, ni eiuſdem inſcriptio ibidem poſteris id commendaret. *Auguſtino Chiſio,*
Senenſi,
Viro illuſtri,
Atque magnifico,
Sacelli huius fundatori,
Qui obijt, anno Domini CIↃIↃXX.

Cæteros *Chiſiorum* Heroes recenſere, Lybicas ellet arenas enummerare.

Ado-

ADOLESCENS PAVLLO vixit liberiùs.

III.

CÆlesti Chisius fuerat nutritus amore,
Hauserat & mollis dogmata culta Puer.
Creuit amor tamen in vitio crescentibus annis,
Monstrata ad culpas orbita sponte trahit.
Iuuenal, Sat. 2. Vtque vùa aspecta liuorem ducit ab vua,
Sic iste exempli ducitur arte mali.

B. IOANES in primo illo, & præcipiti Adolescentiæ æstu per impudicos saltationum ludos, & Gaditanas pluſquam mimorum nequitias, quas tanti fecerat insana vetustas, ac professa est quæ nil profecto, nisi puram, certamquè morum corruptelam inducunt, paullò abreptus est. Nec sibi forsan dixisse putauerat quod & cæteris adolescentibus ad benè, sanctèque viuendum *S. Hieronymus Epist. de Instit. fil.* præceperat, vbi sic: *Nihil*, Adolescens, *aliud discat audire, vel loqui, nisi quod pertinet ad timorem Domini, turpia non intelligat, cantica mundana ignoret, adhuc tenera lingua Psalmis dulcibus imbuatur. Procul sit lasciuia puerorum puellæ, & pediſſequæ ab eorum consortijs arceantur.* Venationibus, & aucupijs præcipuè totus erat, neque aliæ posita prætexta videntur illi curæ fuisse; promiscuum nobilitatis lenocinium, quæ adeo in hisce illecebris vitæ spatium traducit, vt malit in agris, & syluis agere, quàm vrbanis assuescere studijs, & philosophantem suis de Idæis Academicorum Principem, Colophonium Vatem suam accinentem Iliada, Tullium ad rostra orantem, Cæsarem denique de vtroque Solis cardine Romæ triumphantem, venantes potius sectari gauderet.

Eiusdem

EIVSDEM MIRABILIS ad Religionem conuersio.

I V.

CVm sensit supero Chisius se flamine motum,
Deserit impuras corde gemente faces.
Secretamquè petens Vallisasprensis Eremum,
Nigra Augustini corpora veste tegit.
Hìc rigidam ducens diuturno tempore vitam,
Horrentes spinas credidit esse rosas.

MIrabilis autem BEATI huius ad Religionē conuersio decimo octauō ętatis suæ anno accidit, Domini millesimo tricentesimo decimo octauo, qua tempestate bono, rectoquè Genio duce ad Sancti Antonij Vallisasprensis Eremum Patrum Augustinianorum CHISIÆ ditioni subditam, sancto fratrum excitatus exemplo se contulit, à quibus ad Religionem exceptus, religiosam vitam, Anachoretarum rigoribus non absimilem assumpsit, traduxit, consumauitquè.

B. IOANNES CHISIVS, turpes Veneris appetitus se inter spinas volutando fortiter oppressit.

CHISIVS, infames vrunt cùm pectora flammæ;
Et pectus spinas, & latus inter agit.
Nempè Venus mollis negat hac certare palæstra,
Et viso simili turpiter hoste fugit.

GRA-

GRAVISSIMIS TENTATIONIBVS Dœmones B. Ioan. multoties adorti sunt.

V.

CHisius in spinis humeros, pectusquè volutans,
Idaliæ risit bella nefanda Deæ.
Sic frègit victor tumidæ certamina carnis,
Saxea de molli corpore membra probans:
Si Magno fruitur Benedicto Nursia Patre,
Possidet huic Chisium splendida Sena parem.

DE *Sancto Benedicto* Nursino Patre se nudum inter vepreta volutãte, vt turpes vinceret appetitus, vide latius in eius Vita, quos non minus fortiter extinxit, ac generosè oppressit B. IOANNES CHISIVS, corpus ea inter volutando, dum immunditiæ spiritu se à Dæmone tentatum sensérat, sicquè hostem sibi i ugulum dare coegit, atque ab omni telo, & flamma cupidinis liber, & victor extitit. Porrò de *Sancto Benedicto* se nudum inter vrticas volutante, cui similem B. IOANNES se præstitit, adiectum Epigramma addere par erat.

Nursinus Veneris casto sub pectore flammam
Senserat, & diro membra calere foco.
Abijcit extemplo pullas è corpore vestes,
Et spinis pronus membra pudica domat.
Flamma potens fuerit quamuis, ad sanguinis vndam,
Innocui fugiens victa repente stetit.

Secus verò *S. Bernardus* tanti Patris in monachali instituto præcipuus assecla, & S. *Franciscus Assis*. Funigerorum institutor clarissimus, qui à turpi Cupidine itidem impulsi, vt æstuantes eius opprimerent appetitus, ille in gelidum se flumen immersit, iste verò in horto media hyeme in niuem se proiecit, quod si pagella locum præstaret, vtriusque encomia hic venerabundus accinerem.

SENIS LOCATVR, VBI PLVRIMA perfectionis Religiosæ signa exhibet.

V I.

PRæsulis imperio Ilicetanam linquit Eremùm;
Et patrij repetit tecta superba soli.
Hìc sanctam claris vitam virtutibus ornat,
Et gelida recubans corpora vexat humo.
Vilia dumquè sui Conuentus munia obiuit,
Senensi meruit maius in Vrbe decus.

EA animi alacritate, ac promptitudine B. IOANNES vilia Conuentus munia, cùm à Superiorum imperio iniungerentur, obiuit, vt potiori iure, quam *Philosophus* ille exclamare posset. *Semper magis volo, quod Deus vult, quam quod ego. Adiungar, & adhærendo illi velut Minister, & assecla, cum illo appeto, cum illo desidero, & simpliciter, atque vno verbo, quod Deus vult, volo.* Quod autem Deus vult per Superiores iubet, mandatquè: hinc B. IOANNES, quod Superiores volunt, volo iterabat, idquè sine tergiuersatione subire, & sine murmuratione adimplere enixè studebat. Sed hac non tantum virtute effulsit, verum etiam, & alijs innumeris, quibus ceu gemmis prætextam suam ornauit, Senis dum ageret in nostro August. Asceterio; præsertim ferijs ieiunalibus præter cibarium panem, & fontanam nihil assumebat; alijs, cibum parabilem, atque obuium; eisquè assiduas addebat preces, quas in Capitulo, cùm cellam, tum ob loci tenuitatem, cùm ob eiusdem ædificationē, non haberet, affatim effundebat; nullum ibidem erat molle peristroma, aut decubitorius lectus, tenerum durus lapis fulciebat caput, inuiolatæ semper castitatis puluinar, sed tantum nudum scamnum, quo desuper, attrito, laceroquè habitu coopertus, recumbebat; grauis autem hæc ei pœna voluptas erat. Extra Ascetcrij septa nunquā visus est, nisi per vicos cum mantica cursitaret, & ostiatim eleemosinariam stipem quæreret, colligeretquè, quo in mendicitatis officio, nedum Vir nobilis, & in diuitiarum affluētia enutritus, non erubuit, sed quod magis mirare, religiosæ vitæ exempla præ se tulit.

B.IO-

B. IOANNES AD DEVM extremè indigens confugit,

VII.

INdiga cùm Senis Chiſium vexaret egeſtas;
Deuoto Cœli corde requirit opem.
Aptius haud poterat cui vota, precesquè dediſſet;
Ni, per quem currunt aſtra, fretumquè, Deo?
Qui cunctas nutrit, paſcitquè per æthera Cœli,
(Nulla licèt detur cura ſalutis) Aues.

ALludit ad illa verba Chriſti Domini *Matt. cap. 6. Reſpicite volatilia Cœli, quoniam non ſerunt, neque metunt, neque congregant in horrea & Pater veſter cœleſtis paſcit illa*; ad quem non immeritò in ſua egeſtate confugiens B. IOANNES ſummis precibus diuinam opem implorabat, vt propriæ ſuccurreret indigentiæ, à quo voti compos factus, mirum, & amplum in ſe diuinæ prouidentiæ ſenſit beneficium; cuius ad Deum hæc vna frequens erat Oratio, *Domine Deus ſupplex, & ex animo primum à Te peto, vti flagitia, & quæ alias impiè admiſi, mihi benignè remittas; dein, ſi quid vel nimis confidenter, vel minus debitè tuam fortè venio hic maieſtatem hodie rogaturus, vti temeritatis iſtius me abſoluas, neque id, quidquid erit, pro poſtulato habeas, qui ne vitrea fracta mihi donata cupio, quæ Tibi grata, acceptaquè non ſint?* Quid diceres? Nec Gregorius feruentius, nec Ambroſius doctius, nec Auguſtinus profundius, nec Hieronymus humilius, nec Bernardus dulcius, ad Deum ſuas effunderet preces. Quid mirum, ſi Cælum in qualibet naturæ indigentia ſibi auritum redderet, & in ſe diuinas ſæpè deguſtaret ſuppetias?

HABITVM A DEO miraculosè impetrat.

VIII.

ADspexit Christus lacera cum veste Ioannem,
Hibernumquè pati mollia membra gelu.
Adstitit extemplò ignotus sub imagine; terquè
Largitur nummos, vt sibi tegmen emat.
Martini veterem Christus de corpore vestem,
A Christo Chisius iactat habere nouam.

HAnc historiam vide latius in Vita *S. Martini*, Vbi Christum habes ei dicentem; *Martinus cathecumenus hac me veste contexit*. Non secus B. IOANNES tribus aureis miraculosè acceptis, quibus habitū sibi coemerat, eadem ferè verba, quæ Christus in Martinum, in Christum iterare poterat; *Christus hac me nudum veste contexit*; Id autem B. IOANNI, eo orante, & habitum à Deo efflagitante, accidit, quem siue propter temporum asperitatem, siue propter extremas Asceterij sui angustias, haud firmè alio pacto putabat, se in eo rerum cardine obtenturū; at Deus, qui vsque, & vsque suorum curam gerit, precibus sui famuli libentèr, & benignè annuit, quem simul, vt adiuit, his verbis affatus est; *Hos paucos nummos Frater, pro illius, quem colis amore, in tuum vsum, ac necessitatem à me quæso lubens, volensquè iam nunc accipe*; quibus vix prolatis, festino confestim pede, ab eo recessit.

TI-

TICINVM A GVILELMO Cremonenſi Priore Generali mittitur.

I X.

PErſpecta in Chiſio vitæ integritate Guilelmus;
Ticinum propero mandat adire pede.
Haud equidem ſine mẽte reor, ſine numine Diuùm, *Virg. 3. Aeneid.*
Iuſſa illic Patribus, nam mage ſtricta dedit
Si Cœli aurati, Auguſtino dicitur illic
Ædes, à Chiſio gloria tanta venit.

SAcra noſtra Auguſtini Ædes Ticini, vbi tanti Patris exuuiæ Religioſo cultu aſſeruantur, *de Cœlo aureo* vocitatur, quod omnibus planè liquet; ad quam B. IOANNES à ſummo totius Ordinis Antiſtite tranmiſſus, nè illic Religioſi, à religioſa viuendi orbita minimè deflecterent, adeò ſuis, & pietatis, & virtutum exemplis confirmauit, vt ad primæuam, & rigidiorem à Sancto noſtro Aſcetarcha datam viuendi normam penitus reduceret.

DI-

DIVINITVS DVORVM Martyrum ſepulchrum agnoſcit.

X.

EXuuias Diuùm, venerandaquè buſta requirens,
Inuenit Chiſius contumulata ſolo.
Arcanum hoc magnum (Cœlo monſtrante) retexit,
Namque Deo mente, & corpore totus erat.
Magnus honor, nam ſic detecta cadauera quondam,
Martyrio, Ambroſius, functa, colenda dedit.

MArtyrum nomina ſunt *Geruaſius*, & *Protaſius*, quorum corpora diù latentia *à S. Ambroſio* Dei monitu Mediolani fuerunt inuenta, de quo vide latius, in Vita eorumdem; Martyrum verò nomina, quorum corpora à B. IOANNE CHISIO Ticini in ædibus noſtris Auguſt. repertà eſſe perhibentur, ſunt *Marcus*, & *Robuſtianus* Fratres, quæ in Gentilitio Fiambertæ familiæ ſacello digno cultu aſſeruantur, & cum nulla habeatur de his certa memoria, niſi traditio, ea eſſe à noſtro B. IOANNE CHISIO inuenta, creditur, hunc ei Theſaurum Deipera Virg. demonſtrante, cuius ille viuens apprimè deuotus, quam in Virginem deuotionem in poſteram CHISIORVM gentem miro tranſmiſit incremento.

SE-

SENAS REVERTITVR, VBI humilitatis studium ab initio Professionis incæptum, magis excoluit.

XI.

EXpleta in claustris Chisius trieteride sexta
Ticini, patrios optat adire lares.
Hìc magis effulsit vitæ splendore nitentis,
Et mage deuoti spiritus arsit amor.
Maiorum iussis nunquam aduersatus, vt esset,
Qui fuerat tota maior in Vrbe, minor.

ALludit ad illud Christi Domini *Mat. cap.* 20. ad Discipulos dicentis; *Quicumquè voluerit inter vos maior fieri, sit vester Minister, & qui voluerit inter vos primus esse, erit vester seruus;* cui B. sententiæ se firmiter adscribens illustres Maiorum imagines, & præclaros generis titulos, facilè contempsit, calcauitquè, & de tumidis spiritibus, & Mundi illecebris, Senas præsertim, relicto Ticino, reuersus, Patriæ meritò deinctus amore, quæ cunctos ad sui desiderium impellit, iuxta illud *Ouidianum de Tristib. lib.* 3.

Nescio, qua natale solum dulcedine cunctos
Ducit, & immemores non sinit esse sui.

glorioſiſſimum per reliquum vitæ ſtadium egit triumphum.

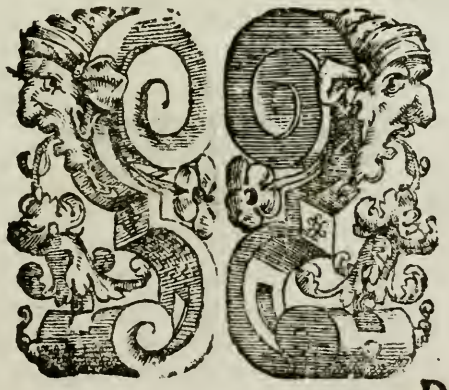

D AR.

ARDENTEM QVOQVE
charitatem erga infirmos ostendit.

XII.

CHisius vrbanis morbo patientibus ægris,
Quos sæpe inuisit dulce leuamen erat.
Mens generosa malos nunquam fastidit odores,
Immundos nunquam nauseat illa situs.
Quid mirum tanto Chisius si feruet amore,
Si Christo fuerat corpore gratus odor?

ALludit ad illud *D. Pauli* 2. *Cor.* 2. *d.* 18. vbi sic habet; *Christi bonus odor sumus*; Quo factum est, vt B. IOANNES CHISIVS neque nauseam propter immunditias vllam, neque auersionem propter ægrotantium asperitatem, quos frequenter inuisebat, pateretur; Cumquè tam sanctum, piumquè misericordiæ ministerium exerceret, sibi verè à Spiritu sancto dictum fuisse arbitrabatur, *Prouerb. cap.* 3. vbi sic *Misericordia, & veritas te non deserant. Circumda eas gutturi tuo, & describe in tabulis cordis tui, inuenies gratiam, & disciplinam bonam coram Deo, & hominibus*; Idquè tam prompto, tamquè alacri animo in infirmorum necessitatibus adimpleuit, vt nulli secundus non immeritò extiterit.

CON-

CONTEMPLATIONI FVIT
ſummè deditus, & profundus in
rebus diuinis.

XIII.

VIx benè Palladias Chiſius libauerat artes;
Vix benè Palladios nouerat ille lares.
Scripturæ tamen arcana, & myſteria pandit,
Et quæ non didicit ſe didiciſſe probat.
Vnde putas tot doctrinæ manaſſe liquores?
Fontibus æternis; non aliunde fluunt.

ETſi B. adoleſcens iſte ſcholas, adeo non frequentarat, in proiectiori tamen æuo litteris imbui poterat, vt de SANCTO IGNATIO LOYOLA SOC. IESV INSTITVTORE CLARISSIMO contigiſſe eius meminit Vita, & ſic de alijs paſſim legitur, idquè B. noſtri computa Ticini nuper reperta, & propria manu exarata, dum Sacriſtæ officio, & alijs Conuentus munijs fungeretur, teſtantur, hinc iure Sui illum in litteris verſatum, animaduertentes ad Sacerdotium promouendum optarunt, & ſic Paſſionem legens obijt. Porrò cùm de SANCTO IGNATIO ILLVSTISSIMO SOC. IESV INSTITVTORE digna facta fuerit mentio, in eiuſdem ſancti Vita idipſum pridem me legiſſe memini, quod ſicut B. IOANNES ſpinas inter nudum ſe volutauit, vt ardentes Veneris faces extingueret, ſic ille in gelidum ſe nudum immerſit lacum, vt Iuuenem à nefandis eiuſdem Veneris ſpiculis compulſum liberaret; verùm tam rarum, & eximium IGNATIANVM in proximum amorem, adiecto carmine meam ſubit mentem expreſſiſſe.

Igneus hic oritur, ſuperoquè Ignatius igne
Paſcitur, & media ferbuit ignis aqua.
Teſtis erat Iuuenis, quem dum Venus improba vexat,
In rigido turpi ſeruat ab igne lacu.
Maiora in terris vidit portenta quis vnquam?
In media victrix flamma triumphat aqua.
Vnda dedit Paphiæ Vitam, nunc abſtulit illam,
Quæ fluxit Genitrix vnda, nouerca fuit.

QVATVOR IN B. IOANNE Chisio virtutes, præ alijs valdè admirandæ extiterunt.

XIV.

FLumine quadruplici Paradisi prata rigantur,
Quæ decorant vndis Orbis vtramque plagam.
Sic & quadruplici Chisius virtute refulget,
Quadruplici Sanctus fonte rigatur amor.
Miraris tanta virtutum mole nitentem,
In terris totus, qui Paradisus erat?

INnuit ad illud *Gen. cap.* 1. *Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum Paradisum, qui inde diuiditur in quatuor capita*; quorum symbolo quatuor B. IOANNIS virtutes celebrantur, Patientia scilicet, abstinentia, humilitas, & paupertas, quibus viuens maximè excelluit, & ad miraculum vsque emicuit; de patientia quid clarius? Multoties enim ad quamlibet aduersantis fortunæ faciem immoto, & inexpugnabili semper animo restitit; ea inclaruit abstinentia, vt corpus assiduis vigilijs, ieiunijs, ac laboribus in seruitutem spiritus redigeret; humilitatis adeò vixit amantissimus, vt deiectiora Conuentus munia à Superioribus iuncta prompto, & alacri semper capesseret animo; paupertatis denique tam studiosus cultor extitit, vt eam sibi perpetuo quasi germanam associarit, solamquè per totum vitæ cursum in delitijs contubernalem habuerit.

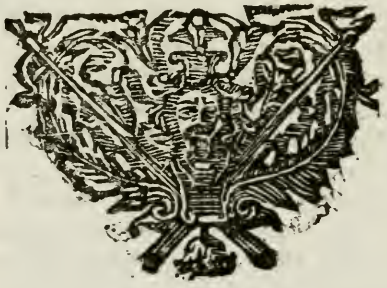

ALIA

ALIA ETIAM VIRTVTE B. Ioannes eluxit, vt nihil in eo reprehensibile fuerit repertum.

XV.

QVamuis nec Sapiens vllus sine crimine viuat,
Inque die Iustus terquè, quaterquè cadat.
Immortalis honos, & diues Fama paratur,
Quod Chisij, crimen nec leue, candor habet.
Vir simplex verè, ac rectus celebrandus vbique,
Post Iob viderunt secula nulla parem.

ALludit ad duo sacræ scripturæ loca, primo ad illud *Prouerb. cap.* 24. vbi dicitur, *Septies in die cadit iustus*: secundo ad illud *Iob. cap.* 1. de quo sic habes: *Vir erat in terra Hus nomine Iob, & erat vir ille simplex, & rectus, ac timens Deum, & recedens à malo*. A primo isto sacræ scripturæ loco longè distat BEATVS IOANNES CHISIVS, vitam enim adeo duxit incorruptam, & ab omni vitiorum fuligine puram, & liberam, vt quamuis natura ad vetitum prona sit, impellatquè, vt septies in die cadat iustus, ipse tamen citra verissimum Sapientis effatum, firmius semper, & constans extitit, vt meritò nullum post Iob ei similem fuisse, verear affirmare, sicquè aptè illi conuenit alter scripturæ locus, quo Deus Iob virum simplicem, rectum, timentem Deum, & à malo recedentem celebrauit.

IOANNES TOT VIRTVTI-bus insignitus adduci non potuit, vt sacerdotio initiaretur.

XVI.

TAm sancta Chisij torrentur pectora flamma,
Et pia tam Sanctus corda tenebat amor:
Hinc meritò illustres instant suadere Parentes,
Vt velit Ordinibus se decorare sacris.
Respuit ille tamen sacros infractus honores,
Asisij, vt Sanctus fecerat ante Pater.

S*Anctus Franciscus Assis.* sacris initiari Ordinibus, insigni mentis humilitate motus recusauit, quod & quam plures alij illius Eremi Patres conspicui cultores eadem moti virtute apprimè complerunt, quos inter *B. Augustinus*, cognomento *Nouellus*, Manfredo Siciliæ Regi à cõsilijs, trium summorum Pontificum Sacellis, ac supremus vniuerso Præfectus ordini, non nisi ex obedientia Sacerdos initiatus, emicat; nec minus *B. Christophorus Landuccius*, tanto verè *Pij II.* dignus elogio, quo illum æternitati commendauit. *Putamus huius fratris animam esse sanctam.* Ad quod, & ad tanti B. nomen alludens adiectum carmen me accinuisse memini;

Vix benè Christophorus vitales exit in auras,
Illius, & cunis Christus adesse cupit.
Adfuit, & syluis præsens, quas lætus adiuit,
Vt sic Christophorus nomine, reque foret.
Quid mirum, tanto vitæ fulgore nitentem
Viderit, & Sanctum dixerit esse PIVS?

OB EIVS EXIMIAS VIRTVTES cura Eccleſiæ vbicumque habitauit, ſemper fuit illi demandata.

XVII.

TEmpli quàm meritò Chiſi Tibi credita cura eſt,
Si Templum feruens intus amoris eras.
Hanc ſpartam ornarunt illuſtres nomine quondam,
Illius curam, cùm tenuere Patres.
Non minus ornaſti, tantum cùm munus obires,
Vnde Tibi longum Templa dedere decus.

PAtres, quibus olim Eccleſiæ cura, & rerum ſacrarum cuſtodia fuit demandata, fuere *Cyprianus*, *Abundius*, *Theodorus*, *Acontius*, *Conſtantius*, *Aegidius*, & paſſim quamplures alij, quos inter B. IOANNES non ſecundus emicat, qui ſacro huic miniſterio addictus, ita munus adimpleuit, vt ne hilum in eiuſmodi ædilis officij adminiſtratione, neque incuriæ, neque negligentiæ, ne ve alterius reprehenſionis dignum, vllo vnquam tempore commiſerit.

COEREMONIARVM in Missæ sacrificio diligens inspector.

XVIII.

CVm fuerat Chisio Templi commissa potestas,
In sacro Templi munere totus erat.
Nec minus attendit deuota mente; Sacerdos,
Ne quis ab officijs excidat vsque suis.
Dumque sacris adstat studiosus in Æde Minister,
Angelus ad munus considet Angelicum.

TAnta B. IOANNES CHISIVS animi attentione, ac deuotione rebus sacris operam nauabat, & Angelico incumbebat ministerio, vt Angelus alter videretur; adstantiumque in se mirabundos omnium conuerteret oculos, & ad eius exemplum ad firmam pietatis virtutum, & Dominicæ passionis contemplationem, quam ipse tanta mentis attentione meditabatur, nuro, & facili modo excitarentur. Ab eoque inter cætera virtutum semina, tantam in Dominicæ Passionis pietatem, felici, & naturali quodam, vt ita dicam, traduce in D. ANGELAM CHISIAM eius Neptem, ac nostri Ordinis Sanctimonialium ornamentum transfusam esse, minimè ausim affirmare, cui tam studiosi fuit animi, vt ad Crucifixi imaginem, nedum assiduas effunderet preces, verùm etiam, & vberrimos lachrymarum riuos, de quo infra à me delineatum habes distichon,

Poplitibus flexis Christum, dum Chisia adorat,
Angelicum dicas, Angela complet opus.

Quam etiam pietatem in cæteras Ordinis nostri sanctimoniales emanasse affirmare, non vereor, quod si mihi animo insideret lumen, quod aiunt, Solis ostendere in meridie, proferrem in medium B. CLARAM DE MONTE FALCHIO, adeo Dominicæ deuotam Passionis, vt post felicem obitum eius in corde singula Passionis mysteria impressa visa fuerint, nec minus B. RITAM DE CASSIA, quæ tanto in Dominicæ Passionis ferbuit amore, vt ab eo enixè peteret, vt aliquem sibi ex suis cruciatibus communicaret dolorem, cui ille spi-

nam

nam vnam ex corona detractam in eius fontem immisit; neque hic silentio prætermittendum censeo B. CHRISTINAM DE VICE COMITIBVS, ex nobilissimo Mediolanensium Ducum stemmate oriundam, cuius amor tantus fuit in Dominicæ Passionis cruciatibus, vt in eius memoriam felle amarissimo, sextis, quibus què ferijs se cibari voluerit, de quo adiectum carmen à me conscriptum habes.

Dum Christina Tui meditaris funera Christi,
Vltimaquè innocuæ prælia dira necis.
Bina Tibi in largos soluuntur lumina fletus,
Crudaquè deuoto gutture fella bibis.
Hæc non fella equidem, sed dulcia mella fuere;
Quid mirum? Christi dulcia fecit amor.

Quid vltra verbis opus? cùm non minori animi studio in Dominicæ Passionis vulneribus exarsisse relegas S. THERESIAM Virginem integerrimam, & disc. Ord. Carm. Institutricem clarissimam, tamquè feruidum Virginis amorem, non aliunde, nisi ex nostris Sanctimonialibus, quibus cum Abulæ in tenella ætate, & rudioribus annis vixerat, & sanctis moribus informata fuerat, traduxisse credendum est; nec mirum postea, si toto vitæ decursu Sanctissimum nostrum Ascetarcham impensè admodum coluerit, opem, percesquè eius assiduè efflagitauerit, ac summo in honore semper habuerit; porrò de tam feruenti Virginis in Christum amore, quem frequenter alloqui solebat, *Domine, aut pati, aut mori*, adiectum carmen accinui.

Thesbite digna fuit soboles Theresia magnum,
Magnis exemplis pœnè secuta Patrem.
Hunc tulit ignitis Auriga ad sydera bigis
Igneus, & nitida duxit ad astra rota.
Defuit hoc vnum Tibi, sed pro munere tanti
Flammiferi currus munia supplet amor.

B. IOANNES CHISIVS,
inter extremos Christi Domini cruciatus
feliciter obijt.

Chisius, vt Phœnix, diuino tostus ab igne,
Cinnameas animam reddidit inter opes.
Nam Dei amara legens tormenta, absumitur astris;
Non poterat fato nobiliore mori.

SENIS B. IOANNES CHISIVS piè admodũ ex hac vita inter amarulentos Christi Domini ctuciatus decedit.

XIX.

CAEleſtis vitæ foribus iam proximus ibat,
Chiſius, & certum poſteritatis iter.
Aſpera, tum Chriſti patientis ſymbola poſcit,
Quæ lachrymans recolit, geſtaquè amara nĕcis.
Atque ait; hìc meditor morientis vulnera Vitæ
Vlterius vitam negligo, diſco mori.

SEnis B. IOANNES cum ſe vltimam vitæ ſcœnam clauſurum ſenſiſſet, ex quo fatali morbo æger decumbebat grabatulo, ſurrexit, indutaquè ſacra Ordinis prætexta, flexis confeſtim genibus, nudum ſuper ſe proiecit humum, brachijsque feretro, quod ibidem erat adnixus, profuſis vndatim lachrymis, accito Miſſali, extremos Chriſti cruciatus ſecundum *Lucam* commemoratos, mente recoluit, legitquè & in illis verbis, *In manus tuas Domine commendo ſpiritum meũ* vltimum, quem trahebat in Chriſto ſpiritum, tenero cordis affectu Chriſto commendatum tradidit; anno Reparatæ Salutis M. CCC. LX. III. die vero xxviij. Octobris; quem non immeritò deinceps mortis ob aſſiduam in Vita meditationem, & pio corde recolentem trophæi loco cranium publicis in picturis illuſtrem expreſſerunt; ad quod alludens, & ad illud *Chriſtiano* digniſſimum in CHISIORVM Sacello ad Deiparæ de Populo ſupra ſepulchralem lapidem anno in eo notato; *Mors aD CœLos Iter*, iuſculptum, adiectum Diſticon accinui;

Hic mortem meditans mortales exuit artus,
aD CœLos Chiſio Mors patefecit Iter.

SEXTO AB HVMATIONE menſe corpus B. Ioannis integrum, & incorruptum fuit repertum.

X X.

ELapſo Chiſij viſuntur buſta ſemeſtri
Integra, queis ſancto ſpirat odore cinis.
Hinc Chiſium in Vita Sanctum, & poſt fata futurũ,
Et ſancta illius oſſa, quis eſſe neget?
Regius id clamat Vates; corruptio nulla
Attinget Sanctum corpora ſancta Virùm.

ALludit ad illud *Dauid Pſal.* 15. *Non dabis Sanctum tuum videre corruptionem*; Sanctus profectò *Beatus* iſte: moribus adeo poſt inceptam vitam monaſticam incorruptus, vt ne dum purus eius ad cælites ſpiritus euolarit, ſed & relictum ab eo corpus receptam prius fragrantiam largè, lateque vniuerſis explicarit; Phœnici, vt in vita, ita & in morte ſimillimus; nam ſicut ille, *teſte Claudiano in Phœnice*:

nec fruge, nec herbis
Sed thuris lachrymis, & ſucco viuit amomi,

Sic B. IOANNES propemodum neque pane, neque alio cibi genere, ſed lachrymis, ſeueris oribusque pœnitentiæ, & diuinæ contemplationis ſucco vitam ſuam omnem ſuſtinuit, eamque demum, ſicut Phœnix inter caſias, cinnama, & myrrham, ita inter fragrantiſſimos Dominicæ Paſſionis odores feliciter admodum conſummauit, quos etiam ſexto ab humatione menſe, ſuper Indorum, Syrorumque aromata ſuauiores copioſè diffudit.

AD

AD D. ANGELAM CHISIAM Sanctimonialem Ord.Er.S.P. Augustini, Beati Ioannis Chisij Neptem.

XXI.

ANgela, dum fuerat claris orbata Maritis,
Amplas, quas habuit nuda reliquit opes.
Sicquè secuta sui præclari exempla Ioannis,
Pullo Augustini tegmine membra tegit.
Hinc sponsata Deo meritò bis digna vocari
Angela, tunc poterat nomine, & obsequio.

ANGELAM illustrè Sanctimonialium Ord. nostri decus, & ornamentum Senæ extulerunt, Tusciæ Vrbs ingenijs, studijs, & sanctitatis fama toto Orbe celeberrima. Nata est ex nobili, ac veteri CHISIORVM genere; quod singulari deinde virtutum omnium splendore illustrauit. Parentem habuit AVGVSTINVM CHISIVM à quo Puerula sanctis moribus confirmata, & adulta postmodum quadruplici connubio tradita est, quo excussa onere, tota in cælestibus mentem aduertit, nostriquè sacri Ord. Institutis initiari voluit, exemplo, & pijs B. IOANNIS CHISSI Patrui monitis permota, cuius Vitam ad tumulum vsque imitari statuerat, sacrumquè Tertiarij sagum, quod nostri Sorores Ordinis in pœnitentiæ signum gestare solent, Senis in Conuentu S. Aug. à Fratre Hieronymo de Francisco summo Prouinciæ Præfecto piè admodum accepit. Conuentum S. Antonij de Ardingheſca ampliſſimis sui patrimonij possessionibus ac prædijs auxit, cumulauitque; cuius adhuc testantia munificentiam CASALI, Castrum, CHISIIS quondam subiectum, extant monumenta, conspicienda, ac inter cætera Palatium fulminis impetu percussum, & euersum, hodie sola Turre superstite. Quibus, & rerum omnium terrenarum curis procul in mare vltimum abire iussis, nihil studiosius, præter animæ salutem, & Dei gloriam aucupata; vnicum sibi scopum Cœlum obijciens, & in quem intentis semper deuoti spiritus oculis collimaret; cuius abundè ad Crucifixi imaginem lachrymæ, precesquè effusæ, posteris amplum testimonium perhibere; quibus iugiter addicta, glorioſa exodo decessit; anno circiter 1400.

Bre-

BREVIARIVM VITAE nonnullorum Ord. Er. S. P. Augustini, qui Senis, alijsq. Ilicitanę Congreg. locis sanctitate floruerunt.

XXII.

MIraris tantùm seriem per sæcula Patrum,
Quos sacræ florens Ilicis vmbra dedit.
Nil mirum, hæc Ilex Cumano fulsit in agro
Aurea, quæ diues aurea mala tulit.
Auulsoquè vno Sanctus non deficit alter
Aureus, id longùm sęcula nostra vident:

MEminit arboris illius aureæ, Cumano quondam in agro aureos fœtus producentis, de quibus Sibylla apud *Virg. 6. Aeneidis*;

Vno auulso non deficit alter
Aureus, & simile frondescit virga metallo.

Cuius ad instar Ilex nostra Augustiniana Sanctissimorum Virorum, fœcunda semper Parens aureos vndique protulit fœtus, nec à primo pietatis vnquam feruore destitit, à prisca enim illius, purioris æui tempestate nunquam Sancto aliquo Dei seruo caruisse creditur, Adeo, vt *Vno auulso, non deficit alter*; Quos inter hand vltimus emicat B. NICOLAVS Senensis ex vetusta, atquè nobili MARISCOTTORVM familia, miraculorum gloria suo æuo singularis, ob idquè THAVMATVRGVS nuncupatus; de quo satis, cum eius breui in lucem proditura digna sub prælo sudent elogia; ab Illustrissimo, & Reuerendissimo D. Ambrosio Landuccio Episcopo Porphyrien. Sac. Apost. Præfecto delineata.

AD

AD ILLVSTR. ET REVEREND. D. Fr. Ambroſium Landuccium Senen. Sac. Apoſt. Præfectum, Epiſcopum Porphyrien, Alex. VII. P.M. Sacelli Aſſiſt. digniſs.

De eius Elogio in B. IOANNEM CHISIVM ſcripto, & typis edito, in Libro ſuo, cui titulus eſt SACRA ILICETANA SYLVA, Sereniſs. Coſmo Magno Hetruriæ Principi dicata.

AMbroſi grandis Landuccę gloria gentis,
Et vita, & ſcriptis Relligionis honos.
Ambroſios binos, ſi ſęcula priſca tuliſſent,
Tunc Tibi poſt Magnum Fama ſecunda foret.
Ambroſia Ambroſij tenero conſedit in ore,
Hic Tibi perpetuus manat ab ore liquor.
Vt Mediolani columen fuit ille Tiarę,
Sic Tua Porphyridum tempora cingit apex.
Dignus Alexandri es ſacra Pręfectus in Ædę,
Qui Cœlo poſſes dignus, & eſſe Petri.
Dignior, aſt illic Tua Fama niteret; in Orbe
Dum Chiſio per Te Fama coruſca nitet.

AD

AD REVER. P. FR. RAIMVNDVM Capiſuccum Sac. Ap. Pal. Mag. Ord. Præd.

De Vita B. IOANNIS CHISII nuper Romæ ab eo aucta, illuſtrata, & typis edita, ac Excellentiſſimo D. Mario Chiſio ALEX. VII. Pont. Max. Ger. fratri dicata.

QVem Cœlis Chiſio purum dant aſtra nitorem,
Hunc Terris calamus dat Capiſucce tuus.
Præſtantis meritis, ſi pręmia certa repoſcis,
Hęc ſuperum Chiſius diues in axe parat;
Illi Tu Fama terris volitare dediſti,
Ille Tibi in Cœlis, ſic volitare dabit.

CAPISVCCORVM genus, ex quo BEATI huius noſtri prodit Encomiaſtes, Romæ ſatis vetus, ſatiſquè præclarum, nec minus illuſtrium Virorum ſemper fœcundum emicat, quos inter duos S.R.E. Card. digniſſ. habes, RVPERTVM CAPISVCCVM, & IO. ANTONIVM, Epiſc. Lauden. ſub Pio V. Signaturæ gratiæ Præfectum; queis meritò adiungi poteſt, ſacro licèt non inſignitus oſtro, PAVLVS CAPISVCCVS Epiſc. Neocaſtren. in Vrbe prius rerum geſtarum magnitudine ſatis notus; nec minus, qui tanti gloria ſtipitis ad ſummum deducerent apicem defuere Milites bellicis muneribus inſignes, CINCIVS CAPISVCCVS ſummus Pontificiæ claſſis Tribunus, PAPIRIVS, CAMILLVS Podi Catini Marchio, in Belgio Italicæ Legionis Præfectus, & Pontificij exercitus in Vngaria Generalis Vic. BLASIVS Monterij Marchio, itidem in Belgio Lancearíorum Turmæ Dux, & Auenione ſupremus Militum Imperator, vterquè *P. Famiani Stradæ* Elogijs; & ad viuum expreſſis iconibus Illuſtris; & æuo proximiori TARQVINIVS CAPISVCCVS ſub Vrb. VIII. Caſtrorum Generalis Præfectus. Omitto reliquos Patrijs Annalibus Famæ commendatos in Germania Illuſtriſſ. COMITES TVNENSES CAPISVCCOS ex eodem ſtipite oriundos, in quibus hodie vnus adinſtar omnium GVIDOBALDVS Salisburgen. Archiep. doctrina, & morum integritate conſpicuus effulget; cui non inferior extat in Vrbe BEATI noſtri Encomiaſtes, de cuius doctrinis, & virtutibus ſubiectum carmen à me delineatum habes.

AD

Ad eundem;

De eius egregijs doctrinis, Virtutibus, quibus in Vrbe emicat.

FLoreſcat Romę per ſęcula ſera Ramundus,
Per quem floreſcens Mundus vbique viget.
Mundus, & ipſe viget vitę candore nitentis,
Quam ſtricta ſemper Relligione colit.
Aſt ea, dum Romę pręſtat tam clara propago,
Doctrinę ſuccos Tu Vaticane capis.

PRæterea, qui tanti BEATI Vitam dignis elogijs ſcripſerunt, fuere *Beatus Philippus Agazzarius*, anno poſt reparatam ſalutem M.CCCCXI. quam cùm traderet, diuinitus monitus, *Lege, & ſcribe*; Venerabilis *Bernardus Monaldus*, ambo Ilicitanæ Syluæ cultores, primiquè ambo huius BEATI Vitæ exceptores; item *Marcellinus Alteſius* Senen. Elog. M. S. quæ Senis aſſeruantur in Bibliotheca Martiniana, *Gregorius Fulginas*, tractatu Italicè nuncupato, *Sacri Horrori Leccetani*, *Thomas de Herrera Hiſpanus*, *in Alphabeto Auguſt.* 1. *parte pag.* 366. *Aloyſius Torellus*, *Bononienſ. Cent.* 3. *pag.* 246. qui omnes è familia Auguſtiniana grauiſſimi ſunt Auctores. Exteri verò *Ioannes Baptiſta Ferrarius* Soc. Ieſu Senen. in ſuis elogijs Beatorum Senenſium, *Iſidorus Vgurgerius* Ord. præd. in libro, cui titulus eſt, *Pompe Seneſi*, & alij quamplures. Faxint ſuperi, vt præclara tantorum Patrum in B. IOANNEM CHISIVM Elogia illum aliquando Sanctæ Sedis Apoſtolicæ decreto, BEATI titulo, quo à trecentis pænè annis, doctis illorum calamis, Populorum veneratione, & publicis picturis, indigitatur, meritò decorent, & illuſtrent. Quibus tandem ſupremam additantes coronidem, benęuolum Lectorem monendum operæpretium duximus, nos pauca illa, quæ vſque adeo de B. IOANNE CHISIO cum adiectis notis libauimus, ea omnia iuxta Reuerendiſſimi *Capiſucci* oratorium calamum accuratè delineaſſe, nihilquè ferè, quod propriè eam ad rem pertinere viſum eſt, omiſiſſe; quod ſi fortaſſe iucunda minus, quam par erat, quis opinetur; prodromum hoc opus eſſe ſciat, quo plura, potioraquè à politioribus calamis, & à præſtan-

tioribus Apollineæ artis cultoribus, tamquam ex vberiori Amaltheæ cornu effundi, non leue erit incitamentum. Cœterùm, quæ scripsimus vtilia rati; in lucem libenter eduximus, quod si compendiosus nimis arguar, in re prolixa symbolum dedisse non verear affirmare. Nemo tandem reor exurget in me Zoilus, nec rigidæ frontis Aristarchus, nec alter ex eorum colluuiario, qui in alios eiaculari conuitia pro cibo habent, in quos immeritò lacessitus sycophantica retorquebo spicula, & in scientia, iudicio, & candore eruditorum, & cordatorum genio in omnibus me subijciens, & Apostolicis S. Cong. S. R. & vniuersalis Inquisitionis decretis, Romæ editis anno 1625. & anno 1634. confirmatis, iuxta declarationem decreti Vrbani VIII. anno 1631. factam super cultum, & Beatorum venerationem, securus, & tutus acquiesco; non tamen in Excellentissimi D.D. MARII CHISII, ALEX. VII. P.M. germani Fratris, nec non FLAVII, & AVGVSTINI eiusdem Nepotum encomijs, de quorum nuper Senis in Vrbem aduentu, adiecta carmina venerabundus accinui; quod si tantis Principibus impar, in magnis voluisse sat est.

Innumeros pelagi fluctus, terræquè procellas,
Despice ter felix Cymba sacrata Petri.
Venit ALEXANDER, qui Te cum Robore firmat,
Bissenoquè micans Vertice Stella regit.
Siquè maris montes lædunt, en MARIVS adstat,
Qui maris vndosas sistere nouit aquas.
Si Tibi ventosas efflauerit Aeolus auras,
FLAVIVS has vno comprimet ore minas.
Surgant Hæretici cum tempestate feroces,
Qui fuget, hinc HEROS inclytus alter adest.
Auspicijs tantis, & tanto numine tuta,
Nunquam fluctiuoræ præda Charybdis eris.

Quod astra secundent.

FINIS

Ad maiorem Dei Optimi Maximi, intemeratæ Matris, S.P. Augustini, Sanctorumquè omnium gloriam.